

латъ отъ здравите. Яко бы числото на болни-
те да е твърде голъмо, а болестъта още не са
осилюва, то тогава требова да са размѣстятъ
и разредятъ на широко, въздушъ да прочи-
ствува, и да е топла одалта, тогава тѣ лесно
здравяватъ.

3. Изнуряване (услабяване). Тази болестъ са познава споредъ слабостъта на червите,
и полекото имъ растене. Послѣ това тѣ пре-
ставатъ да идатъ, ставатъ твърде меки, и че-
сто умиратъ, като са задушаватъ подъ листъ. Тѣ-
зи болести по никакъ бива твърдѣ чвѣствител-
на (силна) най повече послѣ третиятъ синъ,
червите до единъ измирятъ.

Четвертата болестъ на квѣприняките червий
са показва въ това, че тѣ послѣ нѣкой синъ,
повечето послѣ четвъртиятъ, испаренъ ста-
ватъ свѣтило червеновати, а послѣ тѣмно бѣ-
ловати (като калъ); идатъ до толкова, колко-
то и здравите, и порастуватъ въ еднаква съ-
тахъ джина, но биватъ по тѣнки; тѣлото
имъ става бистро, и тѣ по нѣкогашъ испус-
катъ отъ себе си по нѣколко капки липка
вода като отъ хрема.

Тай както тези черви никога не завиватъ
пашкули, то много по добрѣ ще бѫди такива
черви да са исфрѓуватъ за да са не хави за-
тѣхъ листа и времето.

Причината на тази болестъ отъ какво до-
ходда не е известно; обаче мыслятъ че ста-